

Sygn. akt: I C 829/18 upr.

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 września 2018 r.

Sąd Rejonowy w Szczytnie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Leszek Bil
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Monika Nalewajk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 7 września 2018 r. w S.

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w B.

przeciwko P. M.

roszczenia z weksła

I. zasądza od pozwanego P. M. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w B. kwotę 9.998,16 (dziewięć tysięcy dziewięćset dziewięćdziesiąt osiem złotych 16/100) zł,

II. oddala powództwo w pozostałej części,

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.117,- zł tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 1.800,- zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego,

IV. nadaje wyrokowi rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt I C 829/18

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. w B. w pozwie, wniesionym w dniu 16 kwietnia 2018 roku domagał się zasądzenia od P. M. kwoty 9.998,16 złotych wraz z odsetkami umownymi za opóźnienie w wysokości dwukrotności odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 28 marca 2018 roku do dnia zapłaty oraz kosztów procesu, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazał, że pozwany poprzez podpisanie w dniu 15.11.2016r. roku weksła zobowiązała się do zapłaty w dniu 27 marca 2018 roku kwoty wskazanej na wekslu tj. 9.998,16 złotych. Powód w dniu 25.02.2018 roku wezwał pozwanego do wykupu weksła. Powód domagał się również umownych odsetek za opóźnienie.

Pozwany P. M. zawiadomiona o terminie rozprawy nie stawił się na rozprawie, nie usprawiedliwił swoje nieobecności, nie złożył odpowiedzi na pozew i nie zajął żadnego stanowiska w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 15 listopada 2016 roku pozwany P. M. zawarł z (...) S.A. w B. umowę pożyczki. Zabezpieczenie spłaty zaciągniętego zobowiązania stanowił weksel in blanco wystawiony przez pozwanego w dniu zawarcia umowy.

Powód (...) S.A. w B. był w posiadaniu w.w. weksla in blanco podpisanego przez pozwanego . Weksel wypełniono na kwotę 9.998,16 zł , płatną dnia 27 marca 2018r.

Powód pismem z dnia 25 lutego 2018 roku wezwał pozwanego do wykupu weksla.

(dowód: weksel , wypowiedzenie umowy pożyczki - k. 4-5)

Sąd zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kwoty 9.998,16 złotych wraz z odsetkami umownymi Dochodzona pozwem należność główna wynikała z weksla, który został wystawiony jako weksel in blanco, zabezpieczający wykonanie umowy pożyczki. Zatem do procesu prowadzonego na podstawie tak wystawionego weksla wypełnionego później przez wierzyciela wekslowego i nie puszczonego w obieg w drodze indosu, do odpowiedzialności pozwanego i zakresu postępowania zastosowanie mieć będzie art. 10 ustawy z dnia 28 kwietnia 1936 roku Prawo Wekslowe (j.t. Dz.U. 2016r., poz. 160).

Zobowiązanie wekslowe jest zobowiązaniem samodzielnym i abstrakcyjnym. Polega ono na oderwaniu weksla od stosunku podstawowego, co oznacza, że brak, nieważność lub wadliwość stosunku kauzalnego nie ma wpływu na ważność zobowiązania wekslowego. Z chwilą wystawienia weksla in blanco i wręczenia go wierzycielowi następuje zawarcie porozumienia między wystawcą weksla, a osobą, której ten weksel zostaje wręczony określające sposób jego uzupełnienia. Porozumienie takie jest umową zawieraną pomiędzy odbiorcą weksla, a wystawcą weksla lub akceptantem, do której stosuje się przepisy kodeksu cywilnego.

Zaciągnięcie abstrakcyjnego zobowiązania wekslowego powoduje dla dotychczasowego wierzyciela z zobowiązania kauzalnego uzyskanie nowej wierzytelności. Zapłata weksla skutkuje wygaśnięciem obu zobowiązań, ale uiszczenie należności w ramach stosunku kauzalnego takiego skutku nie wywołuje; w tym m.in. przejawia się abstrakcyjność zobowiązania wekslowego. Tak więc pod względem prawnym, wystawienie i wręczenie wierzycielowi weksla in blanco pociąga za sobą powstanie między stronami nowego, samodzielnego stosunku materialno-prawnego opartego na przepisach prawa wekslowego. Posiadacz weksla ma roszczenie wekslowe, choćby przy powstaniu zobowiązania wekslowego nie było żadnego szczególnego tytułu zobowiązania (causa), choćby ten tytuł był nieważny lub zgasł. W stosunku jednak pomiędzy wystawcą, a remitentem samodzielność tego zobowiązania ulega znacznemu osłabieniu z uwagi na możliwość podniesienia przez wystawcę zarzutów ze stosunku podstawowego bez ograniczeń. Spór przenosi się wówczas na płaszczyznę stosunku podstawowego, który w związku z zarzutami wystawcy podlega badaniu przez Sąd oceniający zasadność wydania nakazu zapłaty. Zgodnie jednak z art. 10 ustawy to wystawca winien udowodnić, iż weksel wypełniono niezgodnie z porozumieniem wekslowym.

Tutejszy Sąd uznał, iż weksel przedłożony przez powoda był wekslem ważnym, a jego treść nie nasuwała wątpliwości, co do swej prawdziwości, tak w zakresie osnowy, jak i stanu dokumentu. Weksel ten spełnia w zakresie swej treści wymagania, o których mowa w 101 pkt 1-7 ustawy, a zatem zawiera nazwę „weksel” w samym tekście dokumentu, przyrzeczenie bezwarunkowej zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej (kwoty 9.998,16 zł), zawiera wskazanie terminu płatności (tj. dzień 27 marca 2018 r.), miejsce płatności (B.) określenie podmiotu, na rzecz którego zapłata ma być dokonana (tj. (...) S.A. w B.) datę i miejsce wystawienia weksla (B., 15 listopada 2016 roku), czytelny podpis wystawcy weksla (P. M.). Pozwany nie podniósł przy tym zarzutów wskazujących na wypełnienie weksla niezgodnie z porozumieniem wekslowym, nie podnosił również zarzutów dotyczących ważności weksla. Pozwany nie kwestionowała w ogóle roszczenia strony powodowej i nie złożył żadnych wyjaśnień w sprawie.

W konsekwencji, Sąd wyrokiem zaocznym zasądził na rzecz powoda kwotę główną dochodzoną pozwem, uznając, że zobowiązanie wekslowe w tym zakresie istnieje i nie zostało wykonane.

Sąd oddalił natomiast powództwo w zakresie żądania odsetek umownych za opóźnienie. Zgodnie z art. 5 ustawy Prawo wekslowe w wekslu, płatnym za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu, może wystawca zastrzec oprocentowanie sumy wekslowej. W każdym innym wekslu zastrzeżenie takie uważa się za nienapisane. Stopa odsetek powinna być określona w wekslu, w braku jej określenia zastrzeżenie oprocentowania uważa się za nienapisane. Odsetki bieżą od daty wystawienia wekslu, jeżeli nie wskazano innej daty. Zastrzeżenie oprocentowania sumy wekslowej może umieścić tylko wystawca lub osoba, która zgodnie z porozumieniem z wystawcą uzupełniła weksel in blanco. Umieszczenie zaś klauzuli oprocentowania przez inną osobę jest zmianą treści weksla. Wskazać w tym miejscu należy, iż na wekslu wówczas należy wpisać wysokość odsetek lub oznaczyć sposób ich określenia, przy czym stopa odsetek powinna być zgodna z przepisami dotyczącymi ich maksymalnej wysokości. W przedmiotowej sprawie powód nie zaznaczył odsetek na wekslu, wobec czego Sąd w tym zakresie powództwo oddalił.

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu wyrażoną w art. 98 § 1 k.p.c. strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Strona powodowa wygrała proces niemalże w całości, dlatego Sąd w całości obciążył stronę pozwaną obowiązkiem zwrotu powodowi kosztów procesu w łącznej kwocie 2.117,- złotych. Poniesione przez powoda koszty to: wynagrodzenie pełnomocnika w kwocie 1.800 złotych - § 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. 2018r., poz. 265 t.j.) , 300 złotych tytułem opłaty od pozwu oraz opłata od udzielonego pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

S.,(...)